

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia

Noorte heliloojate uudislooming II

EMTA sümfooniaorkester

Dirigent Toomas Vavilov

Hyerin Youk ^{KLAVER}

Kristjan Kannukene ^{VIOOLA}

Marta Ojasoo ^{SOPRAN}

Naira Hatšaturjan ^{METSOSOPRAN}

Doğaç İşbilen ^{KLAVER}

Arvo Leibur ^{VIIUL}

Johannes Sarapuu ^{TŠELLO}

Hyewon Chung ^{KLAVER}

Kavas

Yang Ren, Doğaç İşbilen, Ayşe Pinar Özaslan, Ryan Dean Adams

12.05.2024 — 17.00

EMTA suur saal

Yang Ren (1987)

„Deep Sea Oddities“

I „Sea Angel“ (*Clione limacina*)

II „Copepods“

Hyerin Youk (klaver)

Doğaç İşbilen (1998)

„Gözü“

Marta Ojasoo (sopran)

Naira Hatšaturjan (metsosopran)

Doğaç İşbilen (klaver)

Ayşe Pınar Özaslan (1995)

„Ritual“

Kristjan Kannukene (viola)

Ryan Dean Adams (1993)

„pleochroism“

Arvo Leibur (viul)

Johannes Sarapuu (tšello)

Hyewon Chung (klaver)

Vaheaeg

Yang Ren

„Night of Desolate Island“

Ayşe Pınar Özaslan

„Shadow Self“

Doğaç İşbilen

„EPODE“

EMTA sümfooniaorkester

Dirigent Toomas Vavilov

Üliõpilaste juhendaja prof **Toivo Tulev**

„Deep Sea Oddities“

Klaverisüit. Visandid kahest süvamere ebatavalisest elukast. Esimene osa räägib meriinglite sugukonda kuuluvast *Clione limacinast*. Teine osa pole ühest kindlast aerjalaliste klassi esindajast, vaid mitmest erinevast sellesse klassi kuuluvast isendist.

Yang Ren

„Gözü“

Teos, mille pealkiri tuleneb sõnast, mis tähistab peeglit või kulunud peeglit, uurib isikliku endassesüüvimise sügavat tähendust. See peegeldus on kujundatud nii, et helilooja ja, mis veelgi olulisem, esitajad on tõlgendamisel võimalikult vabad. Siinse peegelduse mõtteks on see, et inimeste/kunstnike muusikaline keel tuleb esile oma puhtal kujul.

*Maapinda vaatasin,
kuud kuid tahtsin ma näha,
lilled haihtusid.*

Doğaç İşbilen

„Shehekh“

Shehekh on tšerkessi kultuuris rituaalne meloodia, mida kasutati kuulide eemaldamisel. *Chapschi* tervendamisrituaali ajal laulsid tšerkessid seda, et summutada haavatud sõdalase oigeid, sest nõrkuse näitamine avalikult polnud traditsiooniliselt aktsepteeritud. *Shelekhil* pole algust ega lõppu, vaid seda iseloomustab lakkamatu, transilaadne olemus.

Ayşe Pınar Özaslan

„pleochroism“

Olen ammu olnud lummatud valgusest ja olles elanud viimased kolm aastat siin Tallinnas, on minu huvi valguse ja selle vastu, kuidas see väljendab ilu ja tähendust, ainult kasvanud. On võimalik jälgida, kuidas see loob, hingab, liigub. Selle teose pealkirjaks on mõiste, mis selgitab ainult tänu valgusele esinevat optilist nähtust. Pleokroism kirjeldab hetke, mil objekt, olles valgusvihus, hakkab mängima eri värvides või heleduses. See nähtus esineb kõige sagedamini vääriskivide ja kristallide puhul. Teose keskmes on korduv helirida, mida kasutatakse eri rütmides ja sünkroonsustes. Seega olen käsitletud helirida ja teost tervikuna kui muusikalist kristalli – objekti, mida meele valguses pöörates näeb erinevates varjundites, toonides ja heleduses.

Ryan Dean Adams

„Night of Desolate Island“

Minu ettekujutus ööst tundmatul hüljatud saarel. See on ka eksperiment vaheldumisi esi- ja tagaplaani kasutamisest, mis põhineb kuuldelise distantssi muutmisel dünaamika, registrite ja mängutehnika abil.

Yang Ren

„Shadow Self“

Jungiaanlikus psühholoogias on vari (*shadow self*) osa meie alateadvusest, mis koondab kõiki meie kohta käivad asju, mida me alla surume, kuna need on kurjad, sotsiaalselt vastuvõetamatud, tabud, teistele ohtlikud või meie enda tervisele kahjulikud. See vari pole halb või häbiväärne. Seda ei pea parandama või tervendamata. See on enese olemuslik osa. Kui seda eitada või alla suruda, võib see muutuda tõeliseks probleemiks ning ajada inimese ekstreemsusteni, enda ja teiste petmiseni. Igaüks kannab endas varju ja mida vähem seda teadvustatakse inimese teadlikus elus, seda tumedam ta

on. „Inimene ei saa valgustatud läbi valguskujundite ettekujutuse, vaid pimedust teadvustades.“ (Carl G. Jung) Teos keskendub põhiliselt granulaarsete ja mittegranulaarsete faktuuride kontrastile, luues pimedust ja pinget müraelementidega; valgust ja lahendust spektraalsete harmooniatega.

Ayşe Pınar Özasan

„EPODE“

See teos on kirjutatud elu ja sellega kaasnevate nähtuste üldise kiitmise kontekstis. Pealkiri „EPODE“ võib lisaks sellele, et see on üks lüürika liike, tähendada ka stroofile ja antistroofile lisatud täiendavat osa kreeka oodikirjutuses. Seda võib vaadelda ka kui pühendust ühe konkreetse perioodi lõpule või sellele kontserdile.

Doğaç İşbilen

Yang Ren on pärit Hiinast. Ta alustas kompositsiooniõpinguid Toivo Tulevi ja Helena Tulve käe all Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias, omandades 2019. aastal bakalaureusekraadi. Praegu jätkab ta samas magistriõpinguid prof Toivo Tulevi juhendamisel. Ren on teinud koostööd muusikutega nagu Kristjan Kannukene, Iris Oja, Talvi Hunt, Vambola Krigul ja Hyerin Youk ning ansamblitega Ensemble YXUS, Ansambel U:, EMTA sinfonieta ja EMTA sümfooniaorkester. Tema teoseid on esitatud Eesti Muusika Päevadel, COMMUTE festivalil ja EMTAHK heliloomingu konkursil, kus teos „Lauliku talveüksildus“ pälvis kolmanda koha.

Doğaç İşbilen on rohkem kui 15-aastase kogemusega helilooja, kes on andnud üle 25 kontserdi maailma eri paikades ja kohtunud tuntud heliloojatega, sh Thomas Adès, Chaya Czernowin ja Toshio Hosokawa. Ta on võitnud oma teostega kuus auhinda kontserdi, viiulisonaadi, klaveri soolopala, kvarteti ja koorimuusika žanrites, sealhulgas on tunnustust pälvinud tema esimene teos – klaverikontsert. Praegu õpib ta kompositsiooni Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof Toivo Tulevi juhendamisel.

Ayşe Pınar Özasan alustas muusikaõpinguid viiuldajana ning seejärel, olles huvitatud muusikateooriast ja heliloomingust, siirdus Hacettepe ülikooli Ankara riikliku konservatooriumi, kus hakkas õppima kompositsiooni. Pärast kooli lõpetamist alustas ta magistriõpinguid Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof Toivo Tulevi juures. Tema loomingunimekirja kuuluvad erinevad teosed soolopaladest orkestrimuusikani. Özasan püüab laiendada oma kõlade ja värvide paletti, et uurida muusika, heli ja faktuuride piire, mida saaks luua erinevate instrumentide, materjalide ja tehnikatega. Ta ammutab inspiratsiooni peamiselt filosoofiast, keeleteadusest, loodusest, kunstist, matemaatikast ja tehnoloogiast.

Ryan Adams, kes loob heliloojanime Syr'n Adma all, on ameerika helilooja ja laulja, kes elab praegu Tallinnas. Tema looming keskendub helide loomisele ja kombineerimisele, et vältida subjektiivse inimkogemuse välist ja sisemist tegelikkust. Adamsi teosed püüavad luua dialoogi minevikuteostega, et laiendada oma värvipaletti. Tema kompositsiooniline inspiratsioon tuleb paljudest huvivaldkondadest, sh kujutatavast kunstist, kirjandusest ja matemaatikast. Tema teoseid on ette kandnud Ensemble Fractales, YXUS Ensemble ja EMTA sinfonietta. Hetkel õpib ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof Toivo Tulevi käe all, teiste oluliste õpetajate seas on olnud Helena Tulve, Vera Stanojevic, Dina Lentsner ja Thomas Wells. Lisaks on ta saanud meistriklasse Frédéric Durieux' ja Eugene Birmani käest. Lauljana on Adams esinenud Vox Clamantise ja Eesti Filharmoonia Kammerkoori koosseisus. 2023. aastal jõudis tema teos „emrof enilisüüf“ konkursi Morton Gould Young Composer Award finaali. Adams on osa võtnud Oregon Bach festivalist, olnud solist heliloojatele nagu Jake Runestad ja Eric Whitacre ning soleerinud Carnegie Hallis.

Toomas Vavilov on lõpetanud klarneti erialal Tallinna Muusikakeskkooli Ülo Üksiku õpilasena (1988) ning Eesti Muusikaakadeemia Hannes Altrovi klarnetiklassis (1992). Samas koolis on ta Jüri Alperteni juhendamisel õppinud ka orkestridirigeerimist. Dirigendina on Vavilov end täiendanud Jonas Aleksa ja Roman Matsovi juures, klarnetistina osalenud Karl Leisteri ja Ivan Mozgovenko meistriklassides. 1990. aastal võitis Vavilov Eesti puhkpillimängijate konkursi ning taaselustas 2008. aastal sama konkursi traditsiooni. Aastatel 1988–2010 töötas Vavilov klarnetistina Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris, olles 2004–2006 ühtlasi ka ERSO teine dirigent. Aastatel 2006–2007 oli ta Vanemuise teatri muusikajuht ja peadirigent. Vavilov on juhatanud Eesti orkestreid ning töötanud Eesti Filharmoonia Kammerkoori ja Läti Raadio kooriga. Klarnetistina on Vavilov andnud kontserte Eestis, Soomes, Rootsis, Lätis, Saksamaal, Belgias, Austraalias ja mujal. Samuti on ta aastaid juhendanud puhkpilliõpilaste suvekursusi Elvas ja Põltsamaal ning kuulunud erinevate konkursside žüriidesse. Talle

on kirjutanud klarnetiteoseid mitmed eesti heliloojad, nende seas Urmas Sisask, Eino Tamberg, Ester Mägi, René Eespere ja Raimo Kangro. Samuti on Vavilov salvestanud helitöid Eesti Raadiole ning mitmele CD-le, sh Raimo Kangro, Ester Mägi ja Eino Tambergi autoriplaadile. 2001. aastal pälvis Vavilov Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ning 2005. aastal interpreedi aastastipendiumi. Toomas Vavilov on EMTA klarnetiprofessor ning üks EMTA sümfooniaorkestri dirigentidest.

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkester (EMTA SO) on Eesti professionaalsete orkestrantide kasvulava. Orkestrit on juhatanud paljud tuntud Eesti dirigendid nagu Roman Matsov, Vallo Järvi, Peeter Lilje, Eri Klas, Vello Pähn, Paul Mägi, Jüri Alperden, Arvo Volmer, Andres Mustonen, Toomas Kapten, Toomas Vavilov, Risto Joost ja Erki Pehk. Musitseeritud on ka välisdirigentide Michel Tabachniku (Šveits), Jin Wangi (Austria), Colin Mettersi (Inglismaa), Cecilia Rydinger Alini (Rootsi) ja Lutz Köhleri (Saksamaa) käe all. Ühel hooajal toob orkester publiku ette keskmiselt seitse kava. Korraldatakse koostöökontserte Eesti Riikliku Sümfooniaorkestriga. EMTA SO on saanud tunnustust kontsertreisidel Rootsi, Soome ja Saksamaale. Neljal korral (2002, 2005, 2016 ja 2023) on orkester esinenud Berliinis toimuval festivalil Young Euro Classic, kust kahel korral on koju toodud uudisloomingu preemia: 2005. aastal Ülo Kriguli teosega „JenZeits“ ning 2016. aastal Liisa Hirschi teosega „Mechanics of Flying“.

2009. aastal oli EMTA SO Läänemere-äärsete maade muusikaakadeemiate ühenduse (ABAM) orkestriakadeemia baasorkester. 2010. aastal kandis EMTA SO esimesena Eestis ette Krzysztof Penderecki teosed „Concerto grosso“ ja „Ciaccona“ – viimase neist helilooja enda dirigeerimisel. EMTA SO oli baasorkester nii 2017. ja 2023. aasta noorte laulupeol kui ka 2019. aasta suvel toimuva üldlalupeo teise päeva kontserdil. 2019. aasta septembris esines EMTA SO Arvo Volmeri juhatusel uue EMTA kontserdi- ja teatrimaja pidulikul avakontserdil.

Flööt

Jolán Kiss

Reina Mandre (+ piccolo, alt)

Oboe

Kirke Pertel

Mirjam Murd (+ inglissarv)

Klarnet

Helena Tuuling

Kerit Ilves (+ bassklarnet)

Fagott

Francesco Pio Russo

Ziyuan Li (+ kontrafagott)

Metsasarv

Liu Ao

Artur Reinpõld

Tõnu Künnapas

Valdek Põld

Trompet

Karl Kivi

Rauno Rüütelmaa

Tromboon

Priit Zimmermann

Andrus Karjel

Tuuba

Toomas Oskar Kahur

Löökpillid

Atis Kriškāns

Robert Valdna

Reno Kokmann

Harf

Kaisa Helena Žigurs

I viiul

Marelle Kivinukk

Annelize Vlasenko

Triin Alender

Elle Isabel Lindpere

Diana Yeromenko

Alexander Gonzalez Pavlova

Yumiko Almuth Matsuyama

Liisi-Mai Krigul

II viiul

Elbe Reiter

Melissa Carita Ots

Ida Helena Hoefft

Angelina Jarošenko

Madleen Kristen Alasi

Toomas Hendrik Ellervee

Viola

Kristin Klesment

Teele-Liis Tiidor

Laur Eensalu

Mart Kuusma

Tšello

Aare Tammesalu

Ekke Rainer Arndt

Aleksander Lattikas

Martin Meibaum

Kontrabass

Rena Selliov

Hanna Ingrid Nurm

OOTAME KUULAMA

R 17.05 kell 17.00 / EMTA suur saal / tasuta

EMTAHK heliloomingu konkursi lõppkontsert

Maria Luisk (flööt), Theodor Sink (tšello), Talvi Hunt (klaver)

Kavas konkursi finalistide Yiu Chung Shami, Elvis Dēliņši, Mert Ereni, Viktoria Grahvi ja Syrn Adma teosed

**EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA**

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kontserdi- ja etenduskeskus

eamt.ee

emtasaalid.ee

facebook.com/muusikaakadeemia

instagram.com/emta_ee

Palume lülitada mobiiltelefon hääletule režiimile.
Kontserdi salvestamine ja pildistamine ilma korraldaja loata
ei ole lubatud.

